



ODIN, Organizaciones de Personas con Discapacidad por la Incidencia en Nicaragua / Dansk Handicap Forbunds menneskerettighedsprojekt i Nicaragua

Projekt hos **DANIDA**

Projektperiode:

01-01-2004 - 31-12-2007

Bevilliget beløb:

kr. 19,736,625

Lokale partnere:

- Asociación de Discapacitados Resistencia Nicaraguense (AD-RN) dannet i 1992 som en cross-disability organisation med udspring i Contra bevægelsen
- Asociación Nacional de Sordos de Nicaragua (ANSNIC). Nicaraguas eneste organisation af døve og svagthørende
- Organización de Ciergos de Nicaragua, Maria Toledo Azencio (OCN) - Organisation af blinde
- Asociación Nicaragüense de No Videntes (ANNV) - Organisation af blinde
- Organización de Ciergos de Matagalpa, Luis Braille (OCM) - Organisation af blinde fra Matagalpaområdet
- Asociación de Discapacitados Físicos Motores (ADIFIM) - Organisationen af fysisk-motorisk handicappede
- Organisation Discapacitados de Siuna (ODS) Er en lokal handicaporganisation fra mineområdet omkring Siuna
- Consorcio de la formación Integral (Confin) er ikke som sådan en samarbejdspartner for DHF, men valgt til at udføre et fælles træningsprogram.

Resumé:

Der findes mellem 400.000 og 530.000 personer med handicap i Nicaragua, heraf er ca. 50 procent kvinder. Ca. halvdelen af landets personer med handicap har et behov for støtte, der rækker udover det som familien og nærmiljøet kan levere.

Personer med handicap udgør en meget svag gruppe, de er generelt dårligt uddannet. Ca. 50 procent er analfabeter, mens det tilsvarende tal er 27 procent for resten af befolkningen. Kun 14 procent har gået i mellemskolen (8.-12. klasse), mens 33 procent af befolkningen som helhed opnår dette. Dårlig uddannelse kombineret med en generel høj arbejdsløshed (35-45 procent af befolkningen er enten arbejdsløse eller underbeskæftigede) gør,



at personer med handicap har en meget høj arbejdsløshed, kun omkring 20 procent har et lønnet arbejde, og arbejdsløsheden stiger med graden af handicap.

Samfunds- og familielivet i Nicaragua er meget hierarkisk opbygget, derfor har familiemedlemmer med handicap ofte en lav status, de bliver opfattet som nogle, man skal passe på og beskytte, og ikke som personer med selvstændige meninger og visioner.

Pensioner og anden økonomisk støtte fra det offentlige er meget sparsom. 8000 mennesker får en form for pension, men beløbene er langt under de faktiske leveomkostninger. Mulighederne for mennesker med handicap mht. specialiseret behandling, specialundervisning m.m. er meget begrænsede. På hjælpemiddelområdet er situationen blevet bedre gennem de senere år pga. en national produktion og meget donorstøtte. Nu er det kun på landet, det kan være svært at skaffe de nødvendige hjælpemidler.

Generelt gives støtten til personer med handicap via sundheds-, social- og uddannelsesministerierne samt fra deres respektive lokalafdelinger på kommune- og amtsniveauer. Der findes i Nicaragua flere love der har til formål at forbedre leveforholdene for personer med handicap, men meget få af dem er i praksis blevet implementeret. Tilsvarende er de råd og nævn, der er nedsat på området, aldrig rigtigt kommet i gang med at arbejde bl.a. pga. manglende bevillinger.

Udviklingsmål:

Menneskerettigheder for personer med handicap bliver i højere grad respekteret af det nicaraguanske samfund, og handicapbevægelsen er repræsenteret af stærke organisationer af personer med handicap, der er væsentlige politiske aktører på såvel lokalt som nationalt plan.

Projekt mål:

Udvalgte organisationer af personer med handicap kan i 2007 forsvare menneskerettighederne for personer med handicap på en virksomhedsfuld og med den øvrige handicapbevægelse koordineret måde, på national og lokal plan for at skabe lige rettigheder for mennesker med handicap.

I 2007 er 12 procent af voksne personer med handicap i Nicaragua med et rehabiliteringsbehov (100.000 pers.) organiseret



i organisationer af personer med handicap, således at kvinder med handicap, personer med svære handicap samt personer med handicap fra landdistrikter er repræsenteret i organisationerne i forhold til deres respektive antal i befolkningen.

Målgruppe:

Primær målgruppe: Projektets primære målgrupper vil være medlemmerne af 7 nicaraguanske organisationer af handicappede, AD-RN, CEPRI/ADIFIM, OCN, OCM, ANNV, ANSNIC og ODS. Antallet af medlemmer i de 7 organisationer er ca. 6.000 hvoraf ca. 25 procent er kvinder. Medlemstallet forventes at stige med 100 procent i løbet af projektperioden, stigningen vil formentligt delvis udligne den skæve kønsfordeling. Med et konservativt skøn forventes ca. 8.000 personer med handicap og ca. 2.000 uden at deltage i projektet i løbet af de 4 år. Af disse 8.000 personer vil mindst 40 procent være kvinder med handicap.

Udover de 7 faste samarbejdsorganisationer vil andre organisationer også kunne støttes via budgetlinjen til koordinering samt muligheden for at små lokale organisationer søger støtte via en af de faste samarbejdspartnere fra den fleksible fond. Aktiviteter omkring koordinering forventes at gavne alle, der er organiseret i en organisation i handicapbevægelsen, hvilket er ca. 30.000 personer.

Udvidet målgruppe:

Projektet sigter mod en generel forbedring af menneskerettighederne for personer med handicap, derfor vil alle nicaraguanere med handicap, der har behov for nogle specielle hensyn, på sigt nyde godt af dette projekt. Antallet af nicaraguanere med handicap, der har behov for rehabilitering, udover hvad familie og nærmiljø kan levere, opgøres til ca. 200.000 personer.

Indikatorer:

- Antallet af repræsentanter for organisationer af handicappede i forskellige råd og nævn er steget gennem projektperioden med 100 procent.
- Antallet af kontakter og forpligtende samarbejder mellem organisationer af handicappede og de nicaraguanske statsinstitutioner stiger gennem projektperioden.
- Der eksisterer koordineringsfora i 10 amter med deltagelse af mindst fire organisationer af handicappede.



- Organisationer af handicappede har i 2007 taget initiativ til, eller har været direkte forfattere på, 2 lovforslag, der er forelagt parlamentet.
- Den gennemsnitlige geografiske dækningsgrad for de fire største samarbejdsorganisationer, (AD-RN, OCN, Ansnic og Cepri/Adifim) på amtsplan er steget fra 52 procent i 2003 til 75 procent i 2007, udregnet på følgende måde i 2003: AD-RN er til stede i 12 amter, OCN i 12 (medregnet Matagalpa (OCM) og Esteli (ANNV), Ansnic i 7 og Adifim i 5 amter i alt til stede 36 gange: $36 \times 100 / 68$ (4 x 17 amter)
- Antallet af medlemmer i alt stiger med 100 procent (fra 6.000 i 2003 til ca.12.000 i 2007).
- Antallet af kvinder på ledende poster (bestyrelse og formænd) i de 7 organisationer stiger fra 30 procent i 2003 til 40 procent i 2007.
- Antallet af tilgodesete med svære handicap stiger fra 38 procent i 2003 til 45 procent i 2007.
- Antallet af tilgodesete fra landområder stiger fra 15 procent i 2003 til 25 procent i 2007.
- Antallet af kvinder blandt tilgodesete stiger fra 33 procent i 2003 til 40 procent i 2007.
- Der eksisterer en velfungerende paraply, hvor alle 7 samarbejdsorganisationer er aktive og medlemmer.